

Számos elbeszélést, költői művet fordított ó-izlandi, szanszkrit és héber nyelvből, azonkívül modern nyelvekből is. Drámafordítása: Brioux: »A bölcső« c. színműve, bem. Nemzeti Színház, 1900. Egyéb munkái: »Edda-dalok« (Kisfaludy társaság kiadásai. 1903. és II. kiad. 1911.). »A magyar ősi ritmus« (Lampel-Wodianer, 1908.). »A magyar ritmus problémája« (Lampel-Wodianer, 1925.). »Manuello élete és költészete« (Lampel-Wodianer, 1922.). »Der hebräische Urrhythmus« (Giessen, 1929.).

Gábor József, operaénekes, sz. 1879-ben, Balassagyarmaton, megh. 1929. máj. 14-én, Illépusztán (Nógrád vm.). Tizenhét éves korában beiratkozott a színművészeti akadémiára, majd 1899. júl. havában a Vígszínház tagja lett, ahol ez év szept. 4-én mutatkozott be »A férj vadászni jár« c. vj. Gontrand szerepében. Mint vígjátéki színésznek sok szép sikere volt, azonban nemsokára énekessé képezte ki magát és elszerződött a Népszínházhoz, ahol azon időben Porzolt Kálmán volt az igazgató. Itt a többi közt Eisensteint énekelte »A denevér«-ben, Párist a »Szép Heléná«-ban, Pálmay Ilka oldalán. 1900. szept. havától elszerződött az Operaházhoz, lírai tenoristának. De hamarosan elutazott Olaszországba tanulmányútra, majd Berlinbe ment és külföldi útjáról tudósításokat írt a »Pesti Napló«-ba. Azután 1913-ban visszajött, nagyon sokszor énekelt egy-egy szezonban és igen jelentékeny sikereket aratott hajlékony, szép hangjával, páratlan muzikalitásával mind lírai, mind Wagner-szerepekben. Főbb szerepei voltak: Loge (Rajna kincse), Hoffmann, Don José, Dávid, Meister Vilmos, Tannhäuser és Heródes a »Salome«-ban, Pedrillo (Szöktetés a szerájból), stb. 1916-ban állandó vendégként leszerződött a Vígszínházhoz. 1925. júl. havában az Operaház rendezője lett. Parsifaltól, Tannhäuserstől, a Nürnbergi mesterdalnokok Dávidjától lefelé mindent énekelt. Volt Gábor Józsefnek egy olyan cselekedete, amelyért minden elismerést megérdemelt az Operaháztól. Amikor 1922-ben az Operaház olyan anyagi bajokkal küzdött, hogy sehonnan sem tudta fedezni deficitjét, akkor Gábor nyakába vette a várost és

mindent elkövetett, hogy pénzt szerezzen az Operaháznak. Megalapította az »Operaház barátainak társaságát« és e társaság tagjainak anyagi hozzájárulásával megakadályozta, hogy bezárják az Operaházat. Egy sereg embert megmentett a B-listától, attól, hogy hirtelen kenyér nélkül maradjanak. A művész tökéletesen tudott olaszul. Műfordító is volt; ő fordította le Lengyel Menyhért »Taifun« c. drámáját, amelyet ebben a fordításban játszottak Olaszországban.

Gábor Lili, színésznő, sz. 1901. febr. 8-án, Budapesten. Színpadra lépett 1922. júl. havában.

Gábor Mara, színésznő, sz. 1900. márc. 6-án, Temesvárott. Színpadi kiképzését gróf Kinskyné Pálmay Ilkától nyerte. A Várszínházban vizsgázott a »Varázskeringő« Franci szerepében. Első szerződése Szegeden volt, Palágyi Lajos társulatánál, ahol a »Bajadér« (Mariateta), »Mágnás Miska« (Marcsa), »Cigányprimás«, »Drótos tót« (Zsuzsa), »Bob herceg« (Bob) stb. operettek szubrettprimadonna szerepeiben játszott sikerrel. Szegedről Miskolcra, innen a Király Színházhoz szerződött. A Városi Színházban Lehár Ferenc 25 éves zeneszerzői jubileumán mint vendég a »Cárevics« Masa szerepében aratott nagy sikert. Innen a Fővárosi Operett Színházhoz szerződött.

Gábor Tibor, balletmester, sz. 1897-ben, Budapesten. Színpadra lépett 1914-ben.

Gáborffy Teri, színésznő, sz. 1906. okt. 24-én, Budapesten. Színpadra lépett 1923. júl. 1-én.

Gáborhelyi (Forgács) Kálmán, színész, sz. 1840. júl. 20-án, Gácsfalván, (Nógrád vm.). Színész lett 1874. okt. havában, Csaby Imrénél. — Neje: Somogyi Hermin, színésznő, sz. 1843. febr. 23-án, Kecskeméten. Színpályára lépett 1862. nov. 10-én, Molnár György társulatánál.

Gábos Irma, (Visy Imréné), színésznő, sz. 1852-ben, megh. 1917. júl. havában, Budapesten. (Atyja, G. Gerő, a Nemzeti